

Hornbæk Fjernvarme A.m.b.a.

GENERALFORSAMLING 2020 – PUNKT 2. FORMANDENS BERETNING

For første gang i selskabets 55-årige historie aflægger vi i aften beretning for et kalenderår fra januar til december, efter at Folketinget tvang os til at forlade det mere logiske varmeår. Selv om vi ikke var glade for det, har vi nu afsluttet alle de overgange og regnskabsomlægninger, der var nødvendige.

2019 startede godt set med varmemeforbrugernes briller på. Der var stort set ingen vinter i januar og februar, og varmemeforbruget var tilsvarende lavt. Vores MWh-tal haltedede allerede fra årets start bag efter budgetterne. Allerede efter de første 2 måneder var vi næsten 1.000 MWh under forbrugsbudgettet og sådan blev det ved. På et tidspunkt i sommer viste prognoserne, at vi lå 2.500 MWh efter budgettet. Ja faktisk skulle vi helt hen i oktober/november før tallene for månedsforbruget nærmede sig det normale. Ved årsskiftet kunne vi konstatere, at forbruget på årsbasis var 1.428 MWh under budgettet. Når I under et senere dagsordens-punkt skal høre om budgettet for 2020, vil melodien være den samme. Januar og Februar uden vinter giver et lavt forbrug i de 2 måneder, hvor forbruget er størst.

Da de månedlige a conto betalinger jo udspringer fra budget-tallene, var det ikke nogen overraskelse, at langt de fleste forbrugere skulle have penge tilbage, da vi foretog den endelige afregning i februar. (2.170.889 kr. retur, 659.533 kr. efteropkrævet).

For 10 år siden var vi lige over 1.000 andelshavere i selskabet Hornbæk Fjernvarme A.m.b.a., og – bortset fra Stenstrup og Stjernebyen – regnede vi sådan set med, at vi stort set havde dækket behovet for fjernvarme i Hornbæk. Men der kom alligevel 1 ny forbruger til i hver måned op gennem årene – ikke mindst da vi forlængede hovedledningen ud ad Hornebyvej. Så kom springet i januar 2018, da vi kunne slutte 35 nye brugere til i Stenstrup-området. Men det bliver ved. Da vi gjorde regnskabet op nytårsaften 2019 var vi 1224, og i dag er vi 1.235 med flere på vej.

De fleste nye forbrugere opvarmede tidligere deres huse med oliefyr – det vi kalder konverteringskunder, som er skiftet fra olie til fjernvarme. Der er stadig ejendomme i vores forsyningsområde, som vil kunne konverteres. Derudover er der som bekendt en del nybyggeri i Hornbæk, og selv om vi hører meget om jordvarme og diverse former for el-opvarmning, vinder fjernvarmen ofte i den sidste ende. Helt i overensstemmelse med Klimarådets anbefalinger om at udvide fjernvarmen.

Da vi lavede budgettet for 2019 var vi i stand til at sætte prisen ned fra 532 kr. til 516 kr.pr. Mwh, og denne prisnedsættelse holdt. Det er stadig den laveste pris vi har haft i hvert fald i al den tid, jeg kan huske. Prisen holdes uændret på de 516 kr. i 2020. Det vil I under et senere punkt på dagsordenen få nærmere forklaret.

Men selv med uændret pris ligger vi fortsat pænt, når vi sammenligner vores forbrugeres varmeudgifter med naboområdet, og vi befinder os næsten på samme niveau som vore kolleger i Forsyning Helsingør, hvad der ikke kan overraske, da vi har samme hovedleverandør.

Jeg plejer i min beretning at sige et par ord om forsyningsikkerheden, som vi ved betyder meget for vores andelshavere og øvrige forbrugere. Atter i år har vi kunnet opretholde en 99,99 % forsyning i 24 timer i ugens 7 dage. Kun 3 gange i årets løb er vore egne reservekedler kommet i anvendelse – det mindste antal gange nogensinde. Når der opstår uregelmæssigheder eller vi kortvarigt er nødt til at lukke, fordi vi arbejder på ledningsnettet, ryger der en SMS ud til alle de forbrugere, der har ønsket det samtidig med info på hjemmesiden. For os hører denne information, som vi får megen ros for, med til forsyningsikkerheden.

Næsten al varme har vi modtaget via transmissionsledningen fra Helsingør, produceret af Helsingør Kraftvarmeværk A/S . Som bekendt

har HØK nu taget det nye flisværk i brug, og vi har fået oplyst at mere end 90 % af vores fjernvarme nu stammer fra flis. Resten kommer fra affaldsafbrændingen hos Norfors. Vi mærker ikke nogen forskel i praksis, men glæder os både for klimaets skyld – CO2 udledningen er nedbragt med over 90% - og fordi vi ved, at det nye værk var forudsætning for at HØK kunne undgå at sætte prisen op.

Jeg vil i år sige et par ord om biomasse og flis. Hornbæk Fjernvarme var medansvarlig for beslutningen i 2014 om at overgå til et kraftvarmeværk i Helsingør baseret på biomasse i form af træflis. Både omkostninger og klima/miljø talte for at vi skulle af med naturgassen. Geotermi var ikke noget reelt alternativ, biogas havde man forsøgt sig med og store varmepumper svarende til HØK's behov var ikke opfundet – det er de stadig ikke. Der var kun eet alternativ, det var biomasse i form af træflis. 700 mio. kr. måtte HØK investere i den eneste mulige klima- og miljøvenlige afløsning af naturgassen. Både af hensynet til klimaet og fordi vores priser ellers var galopperet i vejret.

Når man følger den debat, der siden er opstået, er disse historiske fakta tilsyneladende gået i glemmebogen. Om man kan lide det eller ej, har vi at gøre med en investering på 700 mio. kr., som skal forrentes og afskrives i de næste 20-25 år. Hvis man skulle få held med gennem læserbreve og kampagner på sociale midler at hive tæppet væk under

træflisen i Helsingør, er det vores andelshavere og fjernvarmeforbrugerne i Helsingør, Horserød, Kvistgaard, Tikøb og Nivå, der skal betale regningen.

Men hvad går protesterne så ud på? Først blev det kritiseret, at man valgte at modtage flisen på lastbil fra Hundested eller Køge havn og ikke via havnen i Helsingør. Så fandt man en løsning ved anvendelse af kongekajen til en del af transporterne. Så var det galt. Omlæsningen på havnen skæmmede byen og Kronborg. Så blev træflisen indblandet i skænderierne om en ny kaj til krydstogtskibe.

Realiteten er at træflisen i vintermånederne genererer 33 lastbiltransporter fordelt over døgnet, hvor der i alt kører 23.500 motorkøretøjer i døgnet på Kongevejen i Helsingør. Om sommeren bruges meget lidt flis, da vi klarer behovet med dagrenovationens afbrænding i Hørsholm. Og HØK har frivilligt afstået fra brug af de store såkaldte modulvogntog, selv om det kunne have givet nogle besparelser og miljøgevinster i form af et færre antal ture.

Så blev der lige pludselig rejst tvivl om biomassens klimaeffekt. Man glemte helt, at det handlede om udfasning af den klima-uenlige naturgas. Man viste billeder af træstammer, som kunne være anvendt til tømmer. Men træflis kommer fra affaldstræ, som ellers ville ligge og rådne i skovene og i øvrigt udsende CO₂, hvis det ikke blev anvendt til

opvarmning. Biomasse fra danske skove har ingen negativ klimaeffekt, for det danske skovareal og træmængden holdes konstant ved genplantning.

Endelig er der nu rejst tvivl om den certificering af træflisen, som HØK frivilligt har tilsluttet sig og som bl.a. forudsætter genplantning af skov. Det er ikke noget problem for de dele af træflisen, der kommer fra danske skove. Her overholdes kravene. En del af træflisen kommer fra udlandet –for HØKs vedkommende Sverige og de baltiske lande. Vi så selvfølgelig gerne, at certificeringen af træflisen, som også gælder disse lande, kom ind under en strengere offentlig kontrol. Men indtil videre er det fjernvarmeselskaberne, der er gået i spidsen for at få træflisens klimaeffekt under kontrol. Nok om historien om flæflis

På de seneste års generalforsamlinger er vi kommet med nogle sure opstød om de ændringer af vilkårene for vores virksomhed, der udspringer af Regeringens og Folketingets beslutninger om ændring af varmforsynings lovgivningen. Det kan jeg heldigvis spare Jer for i år. Planerne om en McKinsey inspireret regulering af fjernvarmesektoren med dikterede indtægtsrammer og andet büokrati er tilsyneladende taget af bordet efter en massiv protest fra en række jyske fjernvarmeselskaber, som vi tilsluttede os.

Derimod må vi nok se i øjnene, at den klimahandlingsplan Regering og Folketing skal have gjort færdig i indeværende år vil indeholde en CO2 afgift, som under en eller anden form også kan risikere at ramme HØKs produktion og dermed os.

Som publiceret, bl.a. på hjemmesiden, har bestyrelsen besluttet, at vi som lokal energivirksomhed lader os inspirere af FNs verdensmål. Mål nr. 7 om bæredygtig energi har jeg omtalt i forbindelse med træflisen. Mål nr. 9, som bl.a. omhandler infrastruktur, hjælper os med de rigtige beslutninger om vores ledningssystem; vi køber de mest avancerede og isolerende ledninger til både hoved- og stikledningerne og sørger for at de lægges optimalt. Vores viden om ledningernes placering er til rådighed for alle graveentreprenører og kommunen. Mål nr. 13 "klimaindsats" inspirerer os bl.a. til kampagner for bedre afkøling for at opnå en bedre udnyttelse af den producerede fjernvarme – en kampagne, som bl.a. førte til et informationsmøde for lokale VVS-firmaer.

Udvidelsen af forsyningsområdet til en del af Stenstrup- og Stjerne kvarteret blev endeligt afsluttet i 2019 med lægning af slidlaget på Sauntevej. Desværre kun den fysiske del af projektet. Som tidligere berettet rejste NCC krav om betaling for ekstraarbejder i en voldgiftssag, og vi svarede med krav om bod for forsinkelse. Både i projektet og i

voldgiftssagen støttede vi os til vore rådgivere, Dansk Fjernvarmes Projektselskab, DFP, for det tekniske og advokatfirmaet HORTEN vedrørende det juridiske. Vore rådgivere og vi var sikre på, at de krav NCC rejste, først og fremmest vedrørende sikring af udgravningerne, ville blive afvist, når først syns- og skønsmanden havde gjort rede for forholdene, herunder det voldsomme regnvejr i byggeperioden. Det var situationen ved nytårsskiftet 2019/20.

Efter årsskiftet blev der i voldgiftsretten fremlagt en syns- og skøns rapport, som gik imod vores opfattelse i det mest afgørende spørgsmål om afstivning med såkaldte københavner vægge. I første omgang havde syns- og skønsmanden erklæret, at en sådan afstivning *kunne have været* nødvendig. I en uddybning konkluderede han, at afstivningen *var* nødvendig, og at de af NCC beregnede priser for denne var korrekte. Efter råd fra HORTEN så vi derfor ikke anden udvej end at indgå i forligsforhandlinger for at begrænse skaden. Det resulterede i et forlig, hvor vi måtte betale 2,8 mio. kr.

Selv om vi stadig betragter projekt Stenstrup/Stjernebyen som en succes var og er dette udfald af voldgiftssagen en bitter pille. Under gennemgangen af budget 2020 vil der blive redegjort for finansieringen af forligsbeløbet og konsekvenserne for vores pris til forbrugerne, men forliget ændrer ikke på prisen 516 kr. pr. MWh.

For en ordens skyld skal jeg tilføje, at der i 2020 også ventes en afgørelse i en voldgiftssag rejst af Tjæreborg Industri vedørende asfalteringen af en lille del af Sauntevej samt en afgørelse af de krav, vi har rejst mod vores rådgiver i forbindelse med gravearbejdet på Sauntevej.

Vanen tro vil jeg gerne sige tak til medarbejderne for deres indsats for selskabet i det forløbne år. Det er mangesidede opgaver, vi har lagt på skuldrene af Nina, Simon og René. Opgaverne bliver ikke mindre af, at vi konstant udvider kredsen af forbrugere. Og opgaverne bliver ikke færre af, at vi fra myndighederne løbende stilles over for nye krav. Vores regnskabssystem, som heldigvis er under fuld kontrol, (tak Nina) skal kunne levere stadig flere informationer til det umættelige forsyningstilsyn. Vores digitale ledningsregistrering er blevet et af Renés yndlingsprojekter; faktisk imponerende, når man tænker på at basismaterialet for Renés arbejde med denne sag var Henriks lommebog. Men sidst men ikke mindst er medarbejderne jo til for at servicere andelshaverne og de øvrige varmemeforbrugere. Jeg har ikke tal på hvor mange ejendomme i Hornbæk Simon har været inde i – ikke mindst for at hjælpe forbrugere med afkølingen. Men de tilbagemeldinger vi får efter sådanne besøg er meget positive. I skal alle 3 have en stor tak for Jeres indsats.

Sidst men ikke mindst tak til bestyrelsen for dens indsats og tak til andelshaverne for deres opbakning af selskabet.

Med disse bemærkninger kan jeg slutte min beretning.